

Bedrijventerrein Oss

UIT DE PRAKTIJK

Eigenlijk zou het verplicht moeten zijn

“Toen ik nog jonge kinderen had, hing er bij ons een gifwijzer in de kast. Zodat je wist wat je moest doen als ze iets hadden ingeslikt. Wel of niet laten braken.” Zo kijkt Ben Buitenhuis, veiligheidskundige en KAM-coördinator bij de IBN-groep, ook naar veiligheidsinformatiebladen (VIB's).

De IBN-groep is actief in de sociale werkvoorziening. Voor mensen met een achterstand tot het reguliere werk wordt passend werk gezocht. “We hebben een uitgebreide discussie over gevaarlijke stoffen gehad. Een VIB geeft veel informatie, maar je moet wel weten hoe je zo'n informatieblad moet lezen. Ik heb uitgelegd hoe wij dat doen, en dan krijg je reacties als: ‘Oh, nu snap ik het pas.’ Even wat extra uitleg helpt net om die lastige informatie beter te lezen en te begrijpen. Of gewoon weten dat je hulp kunt inroepen van een arbodienst of de leverancier zelf.”

Buitenhuis heeft het gevoel meer kennis gebracht dan gehaald te hebben. Maar dat is ook niet zo vreemd voor een arbo-expert. Deelname zou eigenlijk verplicht moeten worden voor alle bedrijven op het terrein, vindt hij. “Juist voor de kleinere bedrijfjes. Uiteraard is het lastig om een medewerker te missen die naar de bijeenkomsten gaat. Maar het levert meer op dan dat je erin stopt. Je verdient het echt terug.”

RESULTATEN

Stichting Bedrijventerrein Moleneind – Landweer wil met het VAS-traject een gezamenlijk plan formuleren, om zo gezamenlijke expertise voor calamiteitenvoorzorg en ongevallenmanagement op te bouwen en uiteindelijk ongevallen en negatieve gezondheidseffecten te voorkómen en terug te dringen.
Belangrijkste instrumenten:

Helpdesk

Als deelnemers problemen hebben met de uitvoering van bepaalde taken zoals RI&E of het Plan van Aanpak, kunnen ze terecht bij de Helpdesk.

Workshops

Deelnemers konden workshops bezoeken met de volgende onderwerpen: RI&E, Gevaarlijke Stoffen, Bedrijfs hulpverlening en Motiveren Veilig Gedrag.

Themakaarten

Er zijn verschillende themakaarten ontwikkeld die mogelijke risico's behandelen.

Partners in het project

Stichting Bedrijventerrein Moleneind – Landweer

Bedrijventerrein Moleneind- Landweer bestaat uit twee bedrijventerreinen: Moleneind en Landweer.

Contactpersoon: Maarten van Galen, telefoon: 0412 66 40 02, e-mail: m.van.galen@eques.nl

MEER INFORMATIE

www.vbml.nl

“Er is een goed netwerk opgebouwd onder de KAM- en arbocoördinatoren, nu bel je makkelijk even je buurman of overbuurman om te vragen hoe hij dat heeft geregeld.”

Maarten van Galen

Stevig netwerk basis voor effectieve kennisuitwisseling

Het kennisniveau van veilig werken is op het bedrijventerrein in Oss sterk verbeterd. Dat is slechts een van de resultaten van de VASSt-pilot. Bedrijven werken bovendien blijvend samen aan verbetering van de arbeidsveiligheid en het veilig werken met gevaarlijke stoffen. “We hebben elkaar goed leren kennen, waardoor dit soort zaken makkelijk bespreekbaar zijn.”

Het bedrijventerrein in Oss kenmerkt zich door een aantal grote bedrijven op het gebied van voedingsmiddelen en chemie met daaromheen veel toeleveranciers. Bij bijna elke onderneming zijn wel gevaarlijke stoffen aanwezig. “SZW wilde kijken of via de bedrijventerreinen gericht kon worden gewerkt aan veilig werken met gevaarlijke stoffen. Daarvoor zijn we met een pilot gestart”, zegt Maarten van Galen, KAM-coördinator bij Eques Coatings en projectleider voor de VASSt-pilot op het bedrijventerrein in Oss.

Het pilotproject sloot goed aan bij het project Arbeidsveiligheid, dat de werkgroep Utilities & Milieu van de Vereniging Bedrijventerrein Moleneind-Landweer (VBML) aan het opzetten was. “We hebben het project daarom breder getrokken. Door de subsidie konden we ons nu professionele ondersteuning van adviesbureaus ICET en Arbo Unie veroorloven en activiteiten organiseren. Gewoonlijk doen de bedrijven het er zelf ‘even’ bij.”

Ken je buurman

Van de 35 bedrijven die zich hadden aangemeld, zijn er 28 tot het eind gebleven. Dat is een goed resultaat, vindt Van Galen. De bedrijven die niet deelnemen, zijn met

name eenmanszaken of bedrijven met enkele medewerkers. Voor hen is het moeilijk tijd vrij te maken. “Vooral de kleine en middelgrote bedrijven hebben veel aan VASSt gehad”, meent Van Galen. “De grote ook, maar op een andere manier. Zelf hebben ze het meestal al goed geregeld, maar dat wil niet zeggen dat je omgeving dat ook heeft gedaan. Bij de kick-offbijeenkomst waren ‘ken je buurman’ en ‘van elkaar leren’ belangrijke onderwerpen van discussie.” Vervolgens is aan de hand van een vragenlijst een nulmeting uitgevoerd: wat is er op het gebied van arbeidsomstandigheden en veiligheid op orde en wat niet? “We hebben ze gevraagd hun risico-inventarisatie en -evaluatie (RI&E),

plan van aanpak en calamiteitenplan in te leveren. Daar kreeg het bedrijf individueel feedback over van een arbodeskundige van Arbo Unie of ICET. De totaalscore was voor iedereen beschikbaar. Zo kon je je eigen situatie met de omgeving vergelijken.”

Themabijeenkomsten

Uit de nulmeting volgden ook de thema's waar de bedrijven graag meer over wilden weten, zoals de preventiemedewerker, de RI&E, gevaarlijke stoffen, bedrijfshulpverlening (BHV) en het stimuleren van veilig gedrag. De aanpak van de themabijeenkomsten is overgenomen van de Osse Industriële Kring (OIK), die een initiatief was gestart om kennis en ervaring over arbeidsveiligheid uit te wisselen. “We zijn samen verdergegaan. De ondernemer bij wie de themabijeenkomst werd gehouden, vertelde hoe hij bijvoorbeeld het thema RI&E heeft aangepakt en waar hij tegen aangelopen is. We voegden daar een stukje theorie aan toe door een externe arbodeskundige een toelichting te laten geven. Na de discussie volgde soms een rondleiding of een borrel.” Het belangrijkste resultaat is volgens Van Galen dat op het bedrijventerrein het bewustzijn en de kennis van veilig werken is vergroot. Ook is bij veel deelnemers de RI&E weer geactualiseerd en is een aantal bedrijven gaan werken met de Stoffenmanager. “Bedrijven hebben gewoon behoefte aan praktische dingen.”

Netwerk

Volgens Van Galen is de aanpak via het bedrijventerrein bijzonder effectief. “Hier is een bijeenkomst zo geregeld. De branchevereniging is een heel ander netwerk, en voor een bijeenkomst moet je op pad.” Door VASSt is er nu een stevig netwerk opgebouwd. “Je gaat niet spontaan bij je bureaus even vragen hoe zij het doen. Via dit project ging dat vanzelf. We hebben nu een blijvend netwerk opgebouwd tussen de KAM- en arbocoördinatoren van de bedrijven. Als ik iets wil weten, bel ik nu gemakkelijk iemand van de groep om hem te raadplegen.” Nu moeten de bedrijven het verder zelf doen. Aan Van Galen zal het niet liggen. Hij is al bezig om de werkgroep weer leven in te blazen. “Nu we elkaar beter kennen, is het gemakkelijk om iedereen bij elkaar te roepen. Uit de eindmeting zijn onderwerpen gekomen die we wel kunnen regelen, zoals machineveiligheid, beeldschermwerk en BHV-oefeningen.”

UIT DE PRAKTIJK

Leren van elkaar

“Ik hoop nooit mee te maken dat ik bij iemand thuis moet komen om te vertellen dat zijn partner in het ziekenhuis ligt vanwege een ongeval op het werk. Veiligheid is al jaren onze eerste prioriteit!”, zegt Olivier Hamers, bedrijfsleider en arbocoördinator van het bedrijf VBI, gelegen op het bedrijventerrein in Oss. VBI maakt betonnen prefab kanaalplaatvloeren voor de woningbouw. “We hebben alle bijeenkomsten bezocht. Degene die raakvlakken had met het onderwerp, ging naar de desbetreffende workshop.”

Het was zeer interessant om de aanpak van andere bedrijven te leren kennen, vindt Hamers. “Bij Organon bijvoorbeeld kregen de medewerkers een kaart waarop ze gevaarlijke situaties konden noteren. Daarvoor moesten ze rondes lopen en leren gevaarlijke situaties te herkennen. Die systematiek willen we ook gaan proberen in ons bedrijf. Dat was ook de opzet van de workshops: leren van elkaar.” Ook de rol van de brandweer werd tijdens een workshop aan de kaak gesteld. “Hun houding was eerst afwachtend. Als er brand is, rukken ze uit. Nu gaan ze veel proactiever te werk om de knelpunten op het bedrijventerrein te inventariseren. Voorkomen is tenslotte beter dan genezen.”

